

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

III. Quomodo dum Valens homousianos in Oriente persequitur,
Constantinopoli surrexit tyrannus Procopius: eodemque tempore terrae
motus & maris inundatio plurimas urbes evertit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

VALENTINIANUS
& VALENS.

Socratis Historiæ

212

permitteret. At ille, cum existimaret eos cum Acacio & Eudoxio consentire, id fieri permisit. Et isti quidem Concilium in urbe Lampsaco celebrare fata gebant. Valens vero omni festinatione Antiochiam Syriæ contendit; verius scilicet ne Persæ ruptis triginta annorum inducii quas regnante Joviano pauci fuerant, in Romanorum fines invaderent. Verum Persæ quidem quiete. Ipse vero hac rerum tranquillitate male usus, bellum inexpiable contra homousianos excitavit. Ac Paulinum quidem Episcopum ob eximiā ejus vii religionem, nullo affecit incommodo. Melitum autem exilio multatavit. Ceteros omnes qui cum Euzoio communicare renuisserunt, Ecclesiis urbis Antiochia expulit, & gravissimis damnis ac suppliciis affecit. Multos etiam in Oronte fluvio qui urbem præterfluit, submersisse dicitur.

B

τῆς πίσεως ὁ Ἰβασιλεὺς, νομίσας συνασσαῖς αὐτὸς τοῖς πεζοῖς ἀκάκιον καὶ ἐνδόξιον, ψρέπαι ἐπέτεσθε καὶ ἔτοι μὴν συγκεχειμένη σωδοῦ ἐν τῇ λαμψάκῳ ἐσπεύσθων. ἐδῆτος ἡ τάχῃ, ἐπὶ τὸν συεῖαν ἀντίοχειαν ὄρμοις, ὑφορώμενθε μὴ οἱ πέρσαι τὰς ψρομένας επιστάταις τειχονιζότες πονδαῖς ἀσθαλύσατος, τοῖς ρωμαίοις ὅργις ἐπέλθοιεν. ἀλλατα μὴν πεσοῦσα πούχασεν. αὐτὸς ἡ τῇ ιουντικαλαχώμενθε, καὶ τῶν τὸ ὁμόσπον Φροντῶν αἴστοις οὐ γειρε πόλεμον καὶ παλιμνή τὸν ἐπίσκοπον, διὸ ὑπερβάλλεται τὸν ἀδρός ἐν λαβέαν εἰδὲν κακὸν ἐποίησεν μετίπιον ἡ Σερεία ἐγκιάσθε. Εὖτος ἡ ἀλλαγὴ ὅρμη ἐξέλοντες ἐν ζωικονωνεῖν, τέλος μὴν ἐπικλητοῦ τοῦ ἀντίοχειαν ἐξήλασεν. Ζημιαῖς ἡ παμμαρίας διαφέρει ταύτας αλλαγὴν λέγεται, ὅπη καὶ πολλὰς εἰς τὸν ἀσθαλεύμενον πόλεμον ὄρροντις αἰπέπνιξεν.

CAPUT III.

Quomodo dum Valens homousianos in Oriente C

persegitur, Constantinopolis surrexit tyrannus

Procopius: eodemque tempore terra motus
et maris inundatio plurimas urbes evertit.

ΚεΦ. γ'.

Οὐτι ὑάλιτθος ποιεῖται ἐν τῷ ἀνατολῇ τοῦ πονδοῦ Φροντίσας, ἐν τῷ κατατοίκην πόλει τύραννος ἀντιστέπιος. οὐτοὶ τοῦ ἀποκαταστάτος καὶ τοῦ πονδοῦ θεοφύλακος τῇ Θαλασσῃ ἐπικλητοῖς, τοῖς πολλαῖς τῷ πονδῷ λιτωνιζόμενοι.

Dum hæc à Valente in Syria geruntur, surrexit Constantinopoli tyrannus quidam nomine Procopius. Qui magnis copiis brevi tempore coactis, adversum Imperatorem expeditionem parabat. Hujus rei nuntius maximam Imperatori incussit sollicitudinem: quæres persecutionem ejus adversus Catholicos ad tempus repressit. Dum motus belli civilis adhuc expectaretur, terra motus subito ingruens plurimas urbes concussit. Mare item terminos suos cœmutavit. Nam in quibusdam locis usque adeo exundavit, ut loca pedibus antea peragrati solita, navigarentur. Ab aliis autem locis tantopere recessit, ut arida remanerent. Atque id contigit duobus Augustis primū Consulibus.

Tαῦτα ἡ αὐτὸς καὶ τὸν συεῖαν ποιεῖται ἐπανιστάσθαι τὸν κανταρίνην πόλεων παννού, τερρακόπιον ὄνομα αἴπει. δὲ πολλοὶ συγκεχειμένοις τοῦ βασιλέως ἐστάθασιν τὸν ἀπαγγελθέντι, εἰς αἰγαίαν μετέιλιν τὸν βασιλέα κατέποσεν, οἵτις αὐτὸς, καὶ τὸν καὶ τὸν δικομένων ὄρμον, τερρακόπιον ἐπέρχεται. οἷς δὲ τοῦ πολέμου ταραχὴ τέως ἀδινέτο, σεισμοὶ ἐπιφύλακοι πολλὰς τῶν πόλεων ἐδέσθησαν. οἵτις δὲ τοῦ πονδοῦ τὸν ποταμὸν ὡς εὖ πεσὼν βασίμυς τόπος πλεῖστος ἐρων ἡ τόπων τοστὸν αἰπέστη, οἷς δὲ Ἑρμῆς πεθῆναι καὶ τετούχει τὸν πεντάτην ποταμόν τῶν δύο βασιλέων.